

Rosageur en Manusgein

Blijspel in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROSAGEUR EN MANUSGEIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ROSA	- pensionhoudster, een keukenprinses
MANUS	- pensionhouder met wat smetvrees
OPHELIA	- operazangeres, bezig aan come back; gast
BRAMZWAAI	- gepensioneerd zeekapitein, gast
TO SLINGER	- assistente van messenwerper, gast
KRIS VAN KRIMPEN	- student medicijnen, gast
DIRK DOEDEL	- van "koop uw boedel bij doedel"
MOLLY DOEDEL	- zusje van Dolly
DOLLY DOEDEL	- zusje van Molly

DECOR:

De salon van een net pension, niet onpersoonlijk, maar wel zakelijk, ingericht. Links de deur naar de eetkamer, rechts de deur naar de hal. Middenachter toegang tot de keuken met twee klapdeuren. Behalve een iets grotere leestafel, staan er nog enkele tafeltjes en stoelen.

EERSTE BEDRIJF

Het is vroeg in de avond, er is nog niemand in de zitkamer. De gasten gebruiken het diner in de eetkamer links. Als de deur open gaat horen wij het rumoer van etende en pratende mensen. Rosa komt op kousenvoeten op met onder haar arm een krant geklemd. Ze ziet er niet onaardig uit, maar wel zeer onverzorgd. In de deuropening draait zij zich om naar de gasten.

ROSA: De toetjes staan al op het blad. Er zijn er een paar over, ze mogen op, maar alsjeblieft geen ruzie! En blijf maar lekker een tijdje natafelen. *(sluit deur)* En nu maar hopen dat ze me even met rust laten en niet over vijf minuten de zitkamer binnen komen stormen. 'n Beetje rust komt me wel toe *(naar leestafel midden, gaat daar zeer op haar gemak zitten, schuift een stoel onder haar voeten, die ze af en toe pijnlijk masseert)* De puzzel moet toch even af...*(vouwt krant uit)* Kan-ie straks nog op de post. Wat moest ik nog? Elf horizontaal... eh... niet licht...vijf letters...niet licht? ...Donker? Dat is zes...tweede letter een w...zwaar natuurlijk! *(schrijft)* Dan komt daar een r. Negen verticaal...dat is lekkernij, ook: onaantrekkelijke vrouw...lekkernij, dat zou ik toch moeten weten, maar onaantrekkelijke vrouw, hoe noem je dat....vijf letters, de vierde een r. *(Ophelia op uit woonkamer, als gewoonlijk gekleed in een wonderlijk gewaad. Zij ziet heel rood en kijkt benauwd, gebaart paniekerig, Rosa kijkt)* Taart! Dat is het! Taart.... *(Ophelia stoot onverstaanbare klanken uit en wijst op zichzelf)* Nee Ophelia, *(vult in)* ik bedoel u niet met taart, u bracht me alleen maar op het idee! *(kijkt op)* Jullie zijn toch nog niet van tafel? *(Ophelia schudt nee, staat heel dicht bij haar, kreunt kokhalzend, wijst op mond en keel)* Is het weer eens zover, Ophelia? U bent weer 'ns te gulzig geweest zeker! Eigenlijk zou ik niet zo lekker moeten koken. *(Ophelia zweet, Rosa staat op en zet Ophelia in stoel)* Nou, laat ik maar eens kijken. Mond open. Meer open! *(Ophelia met hoofd achter over, uit haar opengesperde mond wurmt Rosa met twee vingers een stuk bot, ze kijkt er even naar en gooit het achteloos op de tafel)* Ophelia, Ophelia!

OPHELIA: Hu, pffff. Hu, pffff. Hu, pffff.

ROSA: Vorige week een perzikenpit, gister nog een visgraat, nu een varkensrib! Gaat morgen een hele kip in een keer naar binnen? *(trekt Ophelia omhoog om zelf weer te gaan zitten)*

OPHELIA: *(happend naar adem)* De..de..kapitein....

ROSA: Ja, geef een ander de schuld maar.

OPHELIA: Het is de waarheid, Rosa, ik zat net te knabbelen aan uw overheerlijke karbonade, toen begon kapitein Bramzwaai met een

verhaal over de eetgewoonten vroeger van de...wat was het ook alweer...ja, de Breedbek-kannibalen. Hebt u daar ooit van gehoord?

ROSA: (*vanachter de puzzel*) U moet niet naar de kapitein luisteren als-ie gedronken heeft. Had-ie gedronken?

OPHELIA: Drank! O, rook ik dat?

ROSA: (*puzzelt*) Smerig...vier letters, de eerste een v....

OPHELIA: Maar weet u wat mijn probleem is, als ik te weinig eet kom ik niet laag genoeg, maar eet ik teveel, dan krijg ik weer een sluiert op mijn stembanden, dan kom ik weer niet hoog op de toonladder.

ROSA: Tja....vuil....misschien....

OPHELIA: (*voelt aan keel*) Dat is te sterk uitgedrukt!

ROSA: Het kan ook niet, de laatste is een s.

OPHELIA: Na uw vismaaltijd van gisteren bijvoorbeeld, begrijp me goed, het was werkelijk subliem, maar ik haalde niet eens de Fis. De Fis!

ROSA: U wordt bedankt! Vies!! Smerig. Vier letters. (*schrijft*) Vies.

OPHELIA: Maar ik bedoel niet uw vis. Ik bedoel de hoge Fis. Let op, deze: (*staat als op een podium en klimt via de toonladder tot die hoge Fis*)

ROSA: (*komt geërgerd overeind, stopt het uiteinde van de bot terug in haar mond, zij zwijgt, maar als ze het weer terugneemt, klinkt het weer, dan stopt Rosa het bot in Ophelia's mond en laat het daar*) Als u nou uw hoge Fis eens over het toetje uitstortte. (*gaat weer zitten*) Taart.

OPHELIA: (*verwijdert bot en legt het op tafel*) Nee. Geen taart. Griesmeelpudding! Met bessensap! (*naar eetkamer*) Nog bedankt, Rosa, voor de verlossing. (*draait*) O ja, bent u hier straks nog? En Manus ook? Wij hebben een verrukkelijke verrassing voor jullie!...Wat zullen jullie opkijken

ROSA: (*wuift haar weg*) Ja, we zijn er straks nog. Zijn we er ooit niet? (*zucht*) En we zijn gek op uw verrassingen....

OPHELIA: Niet weglopen! (*naar eetkamer, in deuropening*) Afblijven!! Dat is mijn pudding! Kan ik niet één moment... (*af, deur dicht, rumoer op de achtergrond*)

ROSA: Mooi zo, die zijn nog wel even bezig. (*nestelt zich weer*) Nu alleen nog....zestien horizontaal en veertien verticaal... (*Manus op uit keuken midden achter, hij is zeer correct gekleed al draagt hij een koket schortje. Zijn haar zit glanzend strak met een lijnrechte scheiding. Hij inspecteert de salon*)

ROSA: Help je onthouden dat-ie straks nog op de post moet?

MANUS: Dat vraag je elke avond (*tilt de voeten van Rosa op en zet de stoel terug, zet voeten op de grond, ruikt even aan zijn handen*)

ROSA: (*puzzelend*) Manus

MANUS: *(bekijkt haar hoofdschuddend)* Ja, Rosa?

ROSA: Bezinksel. Drie letters...nee, vier!

MANUS: *(naar Rosa, schikt haar jurk recht, veegt piek van haar voorhoofd)* Slik? Slib? *(nu achter Rosa)*

ROSA: Welnee, het begint met een d.

MANUS: *(kijkt mee)* Het is weer eens zo ver. Je hebt niets voor mij overgelaten, je bent bijna klaar!

ROSA: *(staat op, naar keuken)* Ja, ik was nogal helder vandaag! *(af)*

MANUS: *(tegen de dichte deur)* Was je in de keuken ook maar zo helder! Je was weer vergeten de pannen in de week te zetten. En zeg niet dat je er geen tijd voor gehad hebt. *(Rosa terug met schotel met griesmeelpudding)* Je was zo snel klaar met koken, je wist niet hoe snel je weer bij onze puzzel moest komen. Hoor je? Onze puzzel!

ROSA: *(is weer gaan zitten en heeft stoel weer onder de voeten geschoven)*: Zitten ze lekker te eten of niet? *(eet zelf ook)* Hoor jij onze pensiongasten ooit over het eten klagen? *(Manus stoft hier en daar wat af)* Hoor jij ze klagen? Nee, wat je hoort is smakken, slurpen, slokken, zelfs gorgelen, maar nóóit klagen! Alleen jij klaagt....

MANUS: Waarom doe je ook niet even de afwas? Zoveel werk is dat toch niet. Het koekt allemaal zo aan.

ROSA: Jij zou alles schoonmaken. Zo hebben wij dat afgesproken.

MANUS: Maar we hebben niet afgesproken dat jij het zó smerig zou laten worden!

ROSA: Hé! Hier, "smerig"...vier letters, die heb ik al.... wat zou jij zeggen?

MANUS: Ik meen het echt, Rosa!

ROSA: Simpel hoor, gewoon "vies"

MANUS: Als ik er niet was zou jij omkomen in het vuil. *(ziet voeten op stoel)* En doe eens wat aan je voeten!

ROSA: Hoor eens, ik kook, jij maakt schoon. Gelijk toen we "Rozengeur & Maneschijn" begonnen hebben we dat zo geregeld. En ik doe even niks aan m'n voeten. Ik heb weer last van Lobbes!

MANUS: Flauw smoesje, altijd je likdoorn als excuus te gebruiken!

ROSA: Het is niet zomaar een likdoorn, het is Lobbes. Nou, kom op, wat is bezinksel...vier letters...bezinksel?

MANUS: Wat ik in jouw pannen vind!

ROSA: Begin je nou weer?

MANUS: *(klagerig)* Ik had toch een moeite om die drab eruit te krijgen.

ROSA: Drab!! Natuurlijk...drab.

MANUS: Heet water met sop, nee, pannenspons, nee, schuurpoeder niets!

ROSA: Mooi! Toch bedankt, Manus!

MANUS: (*klaart op*) Dat is tenminste aardig, eindelijk eens wat waardering voor al mijn geploeter.

ROSA: Ik was er nooit opgekomen. Drab...bezinksel. (*vult in*) d.r.a.p.

MANUS: (*bewolkt weer*) Een b! (Rosa kijkt op) Het is een b.

ROSA: Welnee, een p. Luister maar. Drap.pp. Péé!

MANUS: Welnee, een b. Jij bent met taal net zo slordig als met je pannen. Drab is met een b. Je zegt toch ook: drabber. Drabber.

ROSA (*vult in*): Ik zeg nooit "drabber".

TO: (*op vanuit de eetkamer, gekleed in een gewaagd glitterpak, fel opgemaakt, ze is zo van de matineevoorstelling aan tafel gegaan, slaat deur dicht*): De drabber!!

MANUS: Hoor je nou wel. (*Rosa haalt schouder op*)

TO: Wat is dat een drabbertje. Sorry, hoor, maar het moest er even uit. De hele tijd heeft-ie het maar over virusinfecties, bloedstolsels, zweren. Zit ik net lekker aan de karbonade

MANUS: Je hebt het over van Krimpen?

TO: (*heel even lief*) Ja, Kris

MANUS: Kris van Krimpen, onze student medicijnen!

TO: (*aan tafeltje, werkt make-up bij*) Ik zat dus net aan de karbonade...hij was trouwens weer verrukkelijk, mevrouw, zo mals.... gaat-ie me uitgebreid uitleggen hoe het toegaat bij de lessen aan de snijtafel. Ik had het mooiste stuk voor het laatst bewaard. zou het net aan mijn vork prikken...nee, ik had het al aan mijn vork.... vertelt-ie hoe de professor een abces te lijf ging zo groot als een vuist Nou heeft hij hem opgegeten!

MANUS: Heeft die professor dat abces.... Jakkas!

TO: Nee, Kris! Kris heeft mijn karbonade opgegeten. Na dat verhaal kon ik 'm niet meer door m'n keel krijgen. En met die pudding...hij zat maar naar me te loeren...zei niks, maar zat maar naar me te kijken. Ik dacht die begint straks over wat bloederigs en dat met die bessensap... Hier, zei ik, alsjeblieft! En nu zit hij mijn pudding op te peuzelen! (*lief*) De drabber. (*zucht*)

ROSA: (*iets omhoog*) Zat jij zo tegenover hem?

TO: O... eh... ja. Ik heb straks nog een voorstelling.

ROSA: Dat die jongen nog wat door zijn keel kreeg.

TO: Er is toch niets mis mee?

MANUS: (*flirterig*) Nee. Ik mis niks!

TO: (*zedig*) Ik had misschien een vestje aan moeten schieten....

MANUS: Dat zou jammer zijn!

TO: Die enge verhalen. En dan zat-ie ook nog zo zenuwachtig met zijn mes te spelen. En ik ben toch wel wat gewend bij Viktor.

MANUS: (*tikkeltje jaloers*) Viktor?

ROSA: Die messenwerper met dat piepstemmetje.

MANUS: Ben je nooit 'ns bang dat-ie mis gooit...?

ROSA: Of raak gooit. 't Is net hoe je dat bekijkt.

TO: Viktor, mijn baas, laat zich niet afleiden.

MANUS: (*dicht bij haar, blik op haar boezem*) Ook niet door je... eh... je... (*ziet Rosa's blik*) ... je mooie ogen of zoiets?

TO: Zoiets doet hem niks. Heb ik nooit verteld waarom-ie zo'n hoog stemmetje heeft? Had-ie vroeger niet, toen werkte hij met zijn broer. Zijn broer die wierp op hem! Maar die was nogal bijziende en dronk ook. Kan je niet hebben bij dat werk, je wordt zo trillerig. Toen op een keer...

ROSA: ...kreeg-ie zeker zo'n mes in z'n kruis.

MANUS: Laat ze het toch zelf vertellen!

TO: Hij voelde het niet eens direct, maar het was fataal. Weg.... Kruis zeg maar. Nou werpt hij en zijn broer wordt verpleegd. Tragisch hè, maar hij draagt het als een man. Nou ja... man. Maar hij laat mij wel mooi met rust! Bovendien mag ik van hem oefenen met de messen!

ROSA: Dus als je iemand lastig vindt, die van Krimpen tijdens het eten bijvoorbeeld, dan...

TO: Dan wat?

ROSA: Dan heb je toch altijd een mes bij de hand

TO: O ja, net nog, hield ie een verhaal over likdoorns, die dingen die ouwe mensen op hun voeten krijgen, zo onsmakelijk, ik had dat mes in mijn hand en...

ROSA: Ouwe mensen!?

MANUS: (*erover heen*) Koffie, To?

TO: (*kijkt op horloge*) Dat kan nog net! Ik moet zo naar de avondvoorstelling.

MANUS: (*tot Rosa*) Is er al koffie?

ROSA: In de keuken.

MANUS: To zou graag koffie drinken.

ROSA: Je weet waar de koffie staat.

TO: (*verontwaardigd*) To gaat zelf wel koffie halen! (*af naar keuken, Manus kijkt haar na*)

ROSA: Je tong hangt uit je mond.

MANUS: (*draait zich naar Rosa*) Waarom doe jij niet 'ns wat meer aan je uiterlijk?

ROSA: Denk je dat ik ga concurreren met die glitterpoes? Jij houdt voor mij ook je buik niet zo in als voor haar, dus doe ik ook geen moeite.

MANUS: Wij houden een pension. Een net pension. En ik probeer alleen maar een goede gastheer te zijn.

ROSA: Ik zie je anders voor onze mannelijke gasten nooit zo uitsloven!

MANUS: Dat is geen uitsloverij! Dat is mijn natuurlijk ridderlijk gevoel, dat bij me omhoog komt als ik met dames omga.

ROSA: (*proest het uit*) Het komt af en toe wel wat sterk omhoog dat “ridderlijke gevoel” van jou, het duwt de vouw uit je broek! (*gegeneerd frutst Manus aan zijn schortje*) Geeft niks, Manus, geeft niks! Als ik aan die messenwerper denk, ben ik blij dat jij je Schobbejakkie nog hebt

MANUS: (*vertederd, intiem*) Goh, dat je ‘m zomaar nog een keer zo noemt. Schobbejakkie... Zei je vroeger altijd na... je-weet-wel: En heeft Schobbejakkie het wat naar zijn zin gehad? (*speelt met haar haar, ontdekt dan wat onduidelijks in het haar*) Maar ja, dat was vroeger...

ROSA: Ja, tegenwoordig is Schobbejakkie meer Kortjakkie, hè? (*Manus stijf rechtop*) Ander onderwerp? De puzzel moet af, lief!

MANUS: (*ijzig*) Je moet er toch nog maar één.

ROSA: Ja natuurlijk, die andere hokjes zijn al ingevuld. En dat betekent, lieve Manus, dat ik de andere al heb opgelost.

MANUS: (*haalt schotel bij Rosa weg*): Toen ik jouw keuken uitboende....

ROSA: ....nadat ik jouw eten gekookt had....

MANUS: Mijn eten? Mijn eten? Wat eet ik nou....

ROSA: Ach ja, we hebben het nog niet over Tobias gehad. Hoe is het met Tobias?

MANUS: Hij speelt weer lelijk op!

ROSA: Gek hè, nou ken ik jou en je maagzweer al jaren. Het is altijd Tobias voor en na. Hoe is het met Tobias? Houdt Tobias zich wat rustig? We praten al jaren over hem, het is alsof ik hem ken, maar ik heb hem nog nooit gezien.

MANUS: Ik ook niet, maar wel gevoeld. Waar blijft To?

ROSA: Wat moet je van To? Koffie? Je drinkt toch geenkoffie. Je moet To eens van Tobias vertellen, maar niet onder de bessensap!

MANUS: (*wrijft over maagstreek*) Ik zal Kris wel eens vragen, die studeert medicijnen.

ROSA: (*strijkt over voet*) Ik zou 'm nog niet eens naar Lobbes laten kijken (*Kris staat in de deuropening van eetkamer, één kant van zijn gezicht is rood besmeurd door bessensap, in zijn hand een schotel met pudding met bessensap. Hij kijkt wat verdwaasd het vertrek rond*)

MANUS: Kris, is dat bloed?! Heeft ze je geraakt?

KRIS: O... eh... dat... nee, dat was mis...dit is.... (*veegt met servet*) bessensap, heel lekker! Waar is To? Ik mocht haar pudding

ROSA: (*houdt voet omhoog*) Zou je even naar Lobbes willen kijken?

KRIS: Lobbes?

ROSA: Onder m'n voet.

KRIS: (*naar Rosa*) Onder uw voet. Hm. (*zet pudding neer, houdt voet op ooghoogte*) Gefeliciteerd! U hebt een likdoorn!

ROSA: (*spottend*) 't Is niet waar!

KRIS: (*verontwaardigd*) 't Is wél waar! (*laat haar voet op zijn pudding vallen*) O, wat onhandig....

ROSA: Aha! Jij denkt dat bessensap het middel is tegen likdoorns.
(*Manus ruimt de troep zorgvuldig op*)

KRIS: Eh...ik zoek To. Is ze al weg? Ik was nog niet uitverteld en ik zag haar niet meer....

MANUS: Ze komt zo met de koffie.

KRIS: Jammer, dat ze een vrouw is. (*ziet de verbaasde blikken*) Ik bedoel, ze reageert zo moeilijk als ik medische onderwerpen aansnij...

MANUS: Aha, ik weet wel een medisch onderwerp wat je zal interesseren. Moet jij je mening eens geven. Kijk.... (*hij tilt zijn schortje op*) ...als ik hier, net onder mijn navel, 'n ietsje naar links, als ik daar met mijn vingertoppen stevig doordruk, dan voel ik daar zo'n gemeen stekende pijn. Wat zou ik daaraan kunnen doen?

KRIS: (*zorgelijk kijkend*) Ik zou daar niet meer drukken als ik u was.

MANUS: Maar het doet evengoed ook vaak pijn.

KRIS: (*maakt ruimte op de leestafel*) Gaat u dan maar even liggen, ik kan u beter verticaal onderzoeken. (*Manus gaat plat op tafel liggen, Kris klopt en luistert wat onwennig, pakt stethoscoop uit zak*) Ontspant u zich maar... (*luistert*) Wat maakt u een herrie daarbinnen!

ROSA: 't Zal zijn Tobias wel zijn.

KRIS: (*pakt er een studieboek bij*) Ik ken geen Tobias.

ROSA: Dat noemt zich medicus en kent Tobias niet eens!

KRIS: (*bladerend in het boek*) Tobias...Tobias.... Dat komt, we zijn bij Anatomie nog niet verder dan de S.

ROSA: De S! Aha, maar dan ken je Schobbejakkie wel!

KRIS: (*bladerend*) Dat zoeken we op...Schobbejak...

ROSA: Nou, als je die nou vindt: Tobias woont boven die Schobbejak, 'n ietsje naar links.

TO: (*op uit keuken met koffiekkan. Manus springt op*) Als het hier de gewoonte wordt dat de gasten zelf koffie schenken, mij goed, maar denk niet dat ik een ander ook bedien.... (*Manus actief met klaarzetten van kopjes*) ....daar zijn vrouwen weer goed voor zeker... (*bij Kris*) O, hallo, Kris...Koffie, Kris?

KRIS: Lekker!

TO: (*schenkt koffie, komt heel dichtbij Kris*) Zijn dat bloedspatten op je overhemd? Van die man met dat abces?

KRIS: (*kan zijn blikken niet van haar decolleté afhouden, slikt*) Dat is bessensap

TO: (*kijkt hem aan, schenkt maar door*): Je ziet helemaal een beetje rood.

MANUS: (*jaloers*) Zijn schotelkje moet ook vol?

TO: Melk, Kris? (*Kris knikt en zij voorziet hem er in ruime mate van*) Koekje? (*Kris knikt, ze pakt de schaal van Manus af en zet hem voor Kris neer*) Neem er een paar! Toe maar, ze staan er voor. (*als hij aarzelt stopt ze er een paar in zijn mond*) Nog meer?

KRIS: (*als To nog dichterbij komt*) Nee, twee is wel genoeg (*fronst*)

TO: Is er iets?

KRIS: (*blozend*) Je b...je b... b... b...

ROSA: De B heeft-ie tenminste al gehad.

KRIS: Je b... O, ja, je b... je bronchiën zijn misschien wat aangetast? Ik hoor wat piepen, dacht ik. (*blij met het idee*) Misschien moet je je wat beter kleden

TO: (*wendt zich beledigd af*) Drabber!

KRIS: Heb ik iets verkeerd gezegd? Een aanleg voor bronchitis moet je echt niet onderschatten.

TO: Je moet je eens na laten kijken!

KRIS: Dat wilde ik jou juist voorstellen. (*haalt stethoscoop uit jaszak*) Wil ik gelijk wel even doen.

TO: Als je in mijn buurt komt wurg ik je met dat ding!

KRIS: (*tot Rosa*) Dat bedoelde ik zojuist, mevrouw. Als ik iets medisch aan wil roeren, is zij niet te spreken.

ROSA: Vraag wanneer ze wel spreekuur heeft.

TO: Ik praat niet meer tegen hem. (*zit en bokt*)

MANUS: Wil ik jou eens een lekker bakje inschenken, To?

(*To knikt, Manus schenkt koffie, Rosa peinst over de laatste opgave, Kris voelt zich onbegrepen en eet koekjes. Dan zwaait de eetkamerdeur open, Ophelia komt op, echt "op", maar niemand kijkt op*)

OPHELIA: Hallo! Hallo! Hoehoei! (*niemand reageert*) Beste luitjes, lieve vrienden! Het is zover! (*om toch de aandacht te trekken spreidt zij haar armen en zingt luidkeels en heel hoog*) HALLOOOOOOOOOOO!!

(*Kris verslikt zich, Manus kijkt om terwijl hij doorschenkt. To kan maar net opzij springen voor een straal koffie, Rosa verlaat zuchtend haar puzzelhoek en pas als zij dreigt met het karbonadebot, dat nog op tafel ligt, beëindigt Ophelia haar aria*)

MANUS: (*bewonderend*) Wat een vibrato!

ROSA: Vibrator?! Let liever op haar zingen, seksmaniak!

OPHELIA: Beste mensen, even uw aandacht graag! Dit is hét moment van de verrassing!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto